

Papino priznanje orguljašici Milki Perkušić

Trogirka Milka **Perkušić** rođena Grgin dobila je priznanje pape Ivana Pavla II. povodom 60 godina njegovanja crkvenog pjevanja i sviranja na orguljama. Priznanje joj je 22. prosinca uručio župnik fra Ante **Budimir** na nedjeljnom misnom slavlju u crkvi sv. Jakova na Čiovu. Crkva je bila pretijesna za sve vjernike koji su kao jedna duša iskazivali slavu Bogu na tom daru, a bilo je i suza radosnica.

Milka Perkušić, rođena u Trogiru 1930. godine, bavi se glazbom otkako je u prvom razredu osnovne škole učiteljica otkrila njezinu nadarenost te je uputila u crkvu sv. Petra u starogradskoj jezgri gdje je usavršavala sviranje. Otac joj je također bio glazbeno nadaren te je nju i sestru od malih nogu naučio note. Tako su one postale pjevačice na koje se računalo, nastupale su u crkvenom zboru u svim trogirskim crkvama. Sada ona svira u crkvi sv. Jakova na Čiovu, jer je to njezina župa. Međutim, svirala je u svim trogirskim crkvama kad god je stigla, a to čini i dandanas. U katedrali sv. Lovre pjevala je solo, jer se ondje njeguje tradicionalna glazba. Pomagala je i časnim sestrama kad bi one došle u Trogir, jer nisu bile upućene u trogirsko pjevanje. Cijeli svoj životni vijek njeguje crkvenu glazbu i pjevanje, tako da je zaslužno dobila to Papino priznanje.

Orguljašica Milka ističe kako je njoj kroz život jednostavno išlo. Spomenula je tri faktora koja su dala bitnu odrednicu njezinu životu: živa vjera, rodoljublje i glazbena nadarenost. Bilo je i kriznih trenutaka u njezinom životu, a i *dobronamjerna odvrtačanja* od crkvenog muziciranja. Naglašavali su da je ona neprijatelj svoga naroda i nudili joj bogatu karijeru. Međutim, ona se tom oduprla. Našla bi se ponekad i sama u crkvi, nije bilo nimalo lako, ali ona je sve pouzdanje stavljala u Božje ruke.

Ivan Marjanica

Glas Koncila

Proslava 10 godišnjice orguljanja gospodina Mladena Cvijanovića

Skroman jubilej održan je 25. ožujka 2003. g. na blagdan Blagovijesti u konkatedrali Sv. Andreja u Bakru. »Prije 10 godina gospodin Mladen preuzeo je mjesto orguljaša i voditelja zbora, istog dana crkva je bila puna ljudi jer pok. Preuzvišeni gospodin Dr. Anton Tamarut podijelio sakrament Sv. potvrde. Ove orgulje ne bi svirale da nije bilo upornosti našega orguljaša. Redoviti je polaznik Ljetne orguljaške škole u Šibeniku, i svoja saznanja nesebično prenosi i provada ih. Za sve ove godine svoga rada nije primio nikakvu novčanu naknadu, stoga mu želim puno uspjeha i Božjeg blagoslova«, bile su to riječi Prečasnog gospodina Giuseppe **Vosilla** koji je rekao u svojoj propovijedi.

Za ovu prigodu slavljениk je odabrao *IX koralnu misu* (har. F. Dugan), *Na nebu moje duše, Ave Maria, Tantum ergo*, a na kraju *Virgo prudentissima* (V. Jelić) u interpretaciji Neda **Kozulić**, Nada **Kokotović-Adžić** i Mladen **Cvijanović**. Na orguljama su se izmjenjivali slavljениk i Prof. Vlasta **Gregurić**.

Na samom kraju Mise Prečasnii Vosilla uručio je pismenu Zahvalnicu slavljениka od preuzvišenog gospodina dr. Ivana **Devčića**, kao i cvijeće od župnika. Posebnu čestitku koju je pročitala Gospođa Nada Kokotović-Adžić u ime zbora odnosila se također na predan i nesebičan rad.

Glas Koncila